

Sönmeyen ateş: 1 Mayıs

1 Mayıs bizi, haklarımızı ve geleceğimizi tehdit eden sömürücü zorbalara karşı işçi sınıfının eşitlik ve özgürlük bayrağının altında toplanmaya çağırıyor. 1 Mayıs bizi, sömürüye, sefalete, baskıya ve zorbalığa karşı 'Artık Yeter!' demeye, 1 Mayıs meydanlarında sesimizi yükseltmeye çağırıyor...

GREV

Patron medyasının iddiklarını, görmediklerini; yerlerinde yaşadıklarımızı, uğradığımız haksızlıkları, yaşadığımız deneyimleri paylaşmak, ülkede ve dünyada yaşananları birer işçi olarak kendi gözlerimizle yorumlayabilmek için çıkıyor. Sen de bu sese sesini kat, Sesimizin duyulması için destek ol!
**GREV'e yaz!
GREV'i oku!
GREV'i okut!
UNUTMA;
GREV,
senin sesin,
senin solun...**

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!

GREV

Nisan 2022

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi

KIR ZİNCİRLERİNİ!

2022 1 Mayıs'ına pandemi koşullarında geçen iki yılın ardından şimdi de her geçen gün daha da ağırlaşan bir ekonomik yıkım tablosuyla giriyoruz.

Pandemi koşullarında da dur durak bilmeden ölümüne çalışanlar bizler, servetlerini katlayanlar patronlar oldu.

Şimdi ise pandemi döneminde günü kurtarmak için aldıkları sözde önlemlerin faturasını biz işçi ve emekçiler ödüyoruz. 2 yılda sırf piyasayı döndürmek için dünya çapında hiçbir karşılığı olmadan basılan 30 trilyon dolar şimdi karşımıza yıkıcı bir enflasyon olarak çıkmış durumda.

Tüm dünyada kendisini hissettiren bu tablo en ağır yansımasını ise ülkemizde gösteriyor.

Bırakalım insanca bir yaşamı elimize geçen üç kuruşla artık ne faturaları ödeyebiliyor, ne temel gıda ihtiyacımızı karşılayabiliyoruz.

Din taciri AKP ise bu tablo karşısında yalan ve riyakarlıklarına devam ediyor, kendi yandaşlarını zengin etmeye devam ederken işçiye emekçiye sabır telkin ediyor.

Ve tüm dünyada derinleşen kriz emperyalist akbabaların hakimiyet savaşlarını büyütüyor.

Ukrayna'da ABD ve Rusya arasındaki hakimiyet mücadelesinin ürünü olarak başlayan savaş Ukrayna halkına ölüm, tüm dünya emekçilerine açlık ve sefaletin derinleşmesi olarak geri dönüyor.

Patronların düzeni bizleri bir kez daha açlıkla, yoksullukla, ölümle terbiye etmeye çalışıyor.

İki ayrı dünya, iki ayrı sınıf olduğu gerçeği bir kez daha tüm yakıcılığı ile kendisini hissettiriyor.

1 Mayıs'ta tek yürek, tek yumruk olalım. İnsanca bir yaşam, onurlu bir gelecek için biriken öfkemizle, yükselen sesimizle patronlar düzeninin karşısına hep birlikte çıkalım.

■ Bıçak kemikte!

"Eti geçti artık, bıçak kemikte!" diyor ya şair, patronlar düzeni artık kemiğimizi parçalamaya çalışıyor.

Ama Ocak ayından beri ülkenin dört bir yanında işçiler düşük ücretlere, yoksulluğa, sefalet koşullarına karşı seslerini yükseltmeye başladılar.

İşyeri işyeri yaşanan bu direnişler içimizde biriken derin öfkenin ilk dışa vurumudur.

Ve bu direnişlerin önemli bir bölümünde işçi arkadaşlarımız üretimden gelen güçlerini kullanarak patronlara diz çöktürdüler, taleplerini kabul ettirdiler.

■ Kır zincirlerini...

Şimdi ise önümüzde 1 Mayıs var... 1 Mayıs'ta tüm dünya emekçileri ile birlikte patronların sömürü düzenine karşı sesimizi yükselteceğiz.

İşyerlerinden meydanlara çıkacak; en haklı ve meşru taleplerimizi dile getirecek; baskı, sömürü, savaş ve zorbalık düzenine "Artık Yeter!" diyeceğiz.

Salgınla, krizle, savaşla boynumuza doladıkları kölelik zincirlerini 1 Mayıs meydanlarında kıracağız.

Gelin, 1 Mayıs'ta tek yürek, tek yumruk olalım. İnsanca bir yaşam, onurlu bir gelecek için biriken öfkemizle, yükselen sesimizle patronlar düzeninin karşısına hep birlikte çıkalım.

Haydi 1 Mayıs'a!..

Sağlık emekçisi bir doktor yazdı...

Söyleyecek sözümüz değiştirecek gücümüz var. Her geçen gün ucuzlayan emeğimizin gerçek karşılığını almak için, sağlıklı bir toplum ve insani çalışma koşulları için grev gücümüzü kullanmalıyız.

sy 2

Enerji işçileri direniyor!..

Bir metal işçisi yazdı...

Patronların kölelik dayatmalarına ve işbirlikçi sendikal düzene karşı direniş yolunu seçerek bir kez daha hepimize yürünmesi gereken yolu gösterdiler. İnaniyorum ki birliğimiz ile sermaye-ihanetçi sendikacılık işbirliğine son vereceğiz.

sy 3

Bir adım öne!..

İşçi Emekçi Kadın Komisyonları yazdı...

Kadını ve erkeğiyle işçi sınıfının insanca yaşam için verdiği mücadeleler, ödediği bedellerle kazandıkları ve günümüz işçi sınıfına miras bıraktıkları 1 Mayıs aynı zamanda patronlara ve sözcülerine gücümüzü gösterme günüdür.

sy 6

Dört bir yanda GREV dalgası

Emek Çalışmaları Topluluğu tarafından hazırlanan rapora göre Ocak ve Şubat aylarında ülke çapında 108 grev yapıldı. Grevlere en az 17 bin işçi katıldı.

En az 49 grevin kazanımla sona erdiğini ifade eden raporda ayrıca 8 grevde kazanımların sözlü olarak verildiği ifade edildi.

108 grevden sadece BBC grevinin yasal prosedürle gerçekleştiğini ifade eden rapor 107 grevin fiili-meşru mücadelenin gücü ile gerçekleştiğine dikkat çekti.

Kurumlardan

"İşçi Kürsüsü" etkinliği...

Aralarından Ankara İşçi Meclisi'nin de olduğu çeşitli kurumlar 13 Mart'ta bir İşçi Forumu gerçekleştirdiler.

Birçok sektörden işçilerin ve kurum temsilcilerinin katıldığı ve söz alarak düşüncelerini dile getirdiği etkinlikte sömürüye ve yoksulluğa karşı mücadeleyi büyütme ve 1 Mayıs'ı sendika ağalarına bırakmadan işçilerin iradesi ile örgütlenme çağrıları yapıldı. Ayrıca kürsüde EYT'liler adına yapılan konuşmada 15 Mayıs'ta yapılacak mitinge çağrı yapıldı.

Mimarlar Odası'nda protokol imzalandı...

TMMOB Mimarlar Odası ile Tez Koop İş Sendikası arasında yürütülen TİS görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanması nedeniyle grev kararı uygulamaya girmeden sözleşme imzalandı.

TİS sürecinde uzlaşma sağlanamaması üzerine 11 Nisan 2022 tarihinde başlamak üzere grev uygulama kararı alınmıştı. Mimarlar Odası çalışanları alınan grev kararının ardından devam eden görüşmelerin olumlu sonuçlandığını, yapılan son toplantıda karşılıklı uzlaşma ile TİS'in imzalanmasına yönelik karar alındığını açıkladı.

Haydi 1 Mayıs'a!

Sağlık emekçisi bir doktor

Bugün neoliberal politikalarla sağlık, eğitim gibi temel bir hak olması gereken alanlar piyasaya terk edilmiş, işçiler; ücretsiz, eşit ve ulaşılabilir olması gereken bu haklara ceplerinden fazladan para çıkarmadan ulaşamaz olmuştur. Toplumun sağlıksızlık, sağlık emekçilerine ise yoksulluk ve şiddet üreten bu sistem, her geçen gün daha da vahşileşmektedir. Oysa sağlığın korunması her şeyden önce gelmeli, sağlığı korumanın sağlık bozulduktan sonra gereken pek çok tedavi hizmetine göre daha az maliyetli olduğu unutulmamalıdır. Sermaye düzeni ise emekçilerin sağlığını korumayarak hastalandırmakta ya da sağlıkları hakkında kirli bilgilere maruz bırakarak onları sağlık hizmeti satın almaya zorlamaktadır. AKP iktidarında 20 yılda geline nokta her vatandaşın hastaneye başvurusunun 10 kat

arttığıdır ve bunun bize sağlıklılık hali olarak geri dönmediği aşikardır.

"Yaşamak değildir kutsal olan, kutsal olan onurlu yaşamdır." demişti işçi sınıfının avukatlığından hiç geri durmayan Selçuk Kozagaçlı. Bugün bu sözün doğruluğunu daha iyi anlıyoruz. Emeklerimizle yarattığımız dünyada bize ne söz hakkı verilmekte ne de bir onurlu yaşam hak olarak görülmektedir. Emek bizimse söz de bizim diyoruz sağlık emekçileri olarak. Söyleyecek sözümüz değiştirecek gücümüz var. Her geçen gün ucuzlayan emeğimizin gerçek karşılığını almak için, sağlıklı bir toplum ve insani çalışma koşulları için grev gücümüzü kullanmalıyız. 1 Mayıs Dünya Emekçiler Günü'nde bütün emekçiler bir araya gelmeli, birbirlerinin mücadelelerine omuz vermelidir. Grev güçleriyle bu düzeni titretmelidirler! Haydi 1 Mayıs'a!

Yaşamak için 1 Mayıs'a!

Bir sağlık işçisi

Pandemi döneminin tüm yükü bizlerin omuzundaydı. Temizlik işçisi, güvenliği, doktoru, hemşiresi canımızı ortaya koyup Covid-19 salgınına karşı mücadele eden bizlerdik. Ama göstermelik alkış şovlarının ötesinde hak ettiğimiz saygının esamesini görmedik bu dönemde.

Bizler biliyoruz ki, emeğimizin karşılığını almamızın da hak ettiğimiz değeri görmemizin de yolu emeğin dünyasını kurmaktan geçiyor. Bunun için her sektörden, dünyanın her köşesinden işçilerin ortak kavgasını büyütmekten geçiyor.

Bizler de kendi taleplerimizle ve eşit ve özgür bir dünyaya olan inancımızla 1 Mayıs'ta Ankara İşçi Meclisi ile birlikte 1 Mayıs alanında olacağız. Tüm arkadaşlarımızı gücümüze güç katmaya, sesimizi hep birlikte yükseltmeye davet ediyorum.

İşyerlerinden 1 Mayıs'a!

Sincan OSB'den bir işçi

Son 2 yıldır pandemi bahanesiyle 1 Mayıs'ımızı yasakladılar. Bu içimizdeki öfkenin daha büyümesine neden oldu. Pandemi dönemi iş yükümüz artarken ekonomik ve psikolojik açıdan daha kötüye gittik. Son bir yıldaki enflasyon ise belimizi büktü. Markete gitmekten korkar olduk. Ama artık yetti. Bizlerden çaldıklarını geri almalıyız. Bu da sermaye sınıfının karşısına çıkacağımız en önemli ve en güçlü gün olan 1 Mayıs'tan geçiyor. Özellikle işyerinde beraber çalıştığımız arkadaşlarımızla bu 1 Mayıs'a katılmalıyız. 1 Mayıs'tan aldığımız güçle de işyerindeki birliğimizi ve mücadelemizi büyütmeliyiz.

Enerji işçileri direniyor!

Bir metal işçisi

Sabancı'ya bağlı EnerjiSA'nın işlettiği Başkent Elektrik'te çalışan 20'nin üzerinde işçi Kasım ayından beri aralıklarla işten çıkarıldı. İşten çıkarılan işçilere gerekçe olarak işyerinde kendilerine uygun pozisyon bulunmadığı söylendi. Oysa işten atılan işçilerin büyük çoğunluğu 10 yılı aşkındır EnerjiSA'da çalışıyor ve işten atılmadan hemen önce fazla mesailerle çalıştırılmış, afet bölgelerinde çalışmaya gönderilmiş işçilerdi.

Belki hatırlayanlar vardır EnerjiSA işçileri geçtiğimiz yıl Temmuz ayında patron ile işbirlikçi sendika TES-İŞ arasında imzalanan toplu sözleşmeye tepki göstermiş, eylemler gerçekleştirmişlerdi.

İşte bu eylemlerden sonra işbirlikçi sendikal anlayışa karşı örgütlenmeye başladı EnerjiSA işçileri. Ve DİSK'e bağlı Enerji-SEN Sendikası'na üye olmayı seçtiler.

EnerjiSA yönetiminin işçileri fason bahanelerle işinden ekmeğinden etmesinde de işte bu neden yatıyor.

Benzer bir durumu biz de metal işçileri olarak 2015 yılında yaşamıştık. Türk Metal çetesini sırtımızdan atmak istediğimizde patron-devlet-sendika işbirliği ile baskı altına alınmıştık.

Şimdi de enerji işçileri benzer yöntemlerle, işi ekmeği ile tehdit edilerek işbirlikçi sendikacılığa mahkum edilmek, patronun karşısında uysal bir köle olarak bırakılmak isteniyor.

Ülkenin dört bir yanından gelerek Başkent Elektrik Genel Müdürlüğü önünde direniş yolunu seçen işçi kardeşlerimi selamlıyorum.

Patronların kölelik dayatmalarına ve işbirlikçi sendikal düzene karşı direniş yolunu seçerek bir kez daha hepimize yürünmesi gereken yolu gösterdiler.

İnanıyorum ki birliğimiz ile sermaye-ihanetçi sendikacılık işbirliğine son vereceğiz.

Dayanışma ruhu ile 1 Mayıs'a!

Sincan'dan bir işsiz

İşçi kardeşlerim için Marks'ın çok değerli iki tespitinden bahsetmek istiyorum. Birincisi, yedek işgücü ordusu... Sermaye, yedek işgünü ordusunu, yani işsizliği işçi sınıfının sırtında bir sopa olarak kullanır. Ve bu sopa ile işçilerin direniş gücünü ve birlikteliğini kırar. İkincisi, artı değer teorisi... İşçi 100 birimlik iş üretiyorsa bunun örneğin 90 birimi patrona kalırken 10 birimi işçiye verilir. Yani işçi günlük 150 lira alıyorken gerçekte 1500 lira hak etmektedir.

Önümüzde 1 Mayıs süreci var. 1 Mayıs'ta işçi sınıfı olarak bu bilinçle sömürücü patron tekeline asli söz sahibi olduğumuzu hatırlatmamız işçi olmanın sorumluluğudur. Bu yüzden 1 Mayıs 2022'de 1 Mayıs 1886'nın ruhu ile sermayeye karşı birliktelik, mücadele ve dayanışmanın günü olduğunu hatırlatmalıyız.

Yasin Keskin işe geri alınsın! Keyfi işten atmalar yasaklansın!

Ankara İşçi Meclisi

Çankaya Belediyesi'ne bağlı Çanpaş şirketinde Katı Atk Birimi'nde çalışan Yasin Keskin haksız, hukuksuz bir şekilde keyfi bahanelerle işten atılmıştır. İşten çıkarılmasının bahanesi olarak sunulan sebeplerin hiçbirinin iş yasasında bir yeri olmadığı gibi örgütlü olduğu Genel İş Sendikası da Yasin Keskin'in işe iadesi için herhangi bir çalışma başlatmamıştır.

İşini, ekmeğini geri almak için harekete geçen Yasin Keskin bir ayı aşkın süredir hafta içi her gün 12.30'da Çankaya Belediyesi önünde basın açıklaması gerçekleştiriyor. Hukuksuzca işten çıkardığı yetmiyormuş gibi direnişini engellemek için ettiği şikayet nedeni ile Yasin

Keskin arkadaşımız neredeyse her gün onlarca polis tarafından yaka paça belediye önünden uzaklaştırılmaya çalışılıyor, destek için gelenler engelleniyor.

Tüm bu engellemelere ve saldırılara rağmen Yasin arkadaşımızın işi için başlattığı direniş sürüyor.

Çanpaş işçileri,

Bizler Yasin Keskin'e ve direnişine sahip çıkmazsak bu keyfi şekilde işten atmaların sonu gelmeyecektir. Bugün Yasin arkadaşımızın başına gelen biz susarsak yarın başka keyfi bahanelerle hepimizin başına gelecektir.

Pandemiyi, ekonomik krizi bahane ederek bizim suskunluğumuzdan faydalanıp haklarımızı tırpanladıkları yetmiyormuş gibi şimdi de işimizi elimizden almaya başladılar.

Yapılan tüm bu saldırılara karşı başta Çanpaş işçileri olarak Yasin Keskin arkadaşımıza sahip çıkmalı ve işine geri dönmesi için birleşmeliyiz. Keyfi şekilde işten atmalar son verilmesi için örgütlü gücümüzü göstermeliyiz. Sendika ağalarını da yanlarına yedekleyerek bizlere gözdağı vermeye çalışanlara cevabımız birliğimizin gücü olsun.

Sağlık emekçileri G(Ö)REV'deydi...

Covid 19 salgını 2. yılını geride bırakırken salgına karşı mücadelede en önde savaşan sağlık emekçileri AKP iktidarının hedefi olmaya devam ediyor.

AKP şefi Erdoğan'ın yurtdışına giden sağlık emekçilerini hedef alan açıklamanın ardından sağlık emekçileri 14-15 Mart'ta ülke çapında iş bırakma eylemleri gerçekleştirdiler.

Ankara'da iş bırakan sağlık emekçileri Hacetepe Hastanesi önünde bir eylem yaptılar.

Mahmut Konuk'un direniş 6. yılında...

15 Temmuz darbe girişimi bahanesine sarılan AKP'nin gece yarısı kararnamele ile hukuksuz ve keyfi bir şekilde işinden ekmeğinden ettiği kamu emekçilerinden biriydi Mahmut Konuk...

Konuk, işten atılmasının ardından işyeri önünde başlattığı direniş 6 yıldır sürdürüyor.

Her hafta Ankara İl Sağlık Müdürlüğü önünde eylem gerçekleştiren Mahmut Konuk, 28 Şubat günü direnişinin 6 yılında bir kez daha Ankara İl Sağlık Müdürlüğü önündeydi.

Şişli Belediyesi işçilerinin direniş sürüyor!

Şişli Belediyesi işçilerinin haksız ve hukuksuz bir şekilde işten atılmalarının ardından başlattıkları ve geçtiğimiz aylarda CHP Genel Merkezi önüne taşıdıkları direniş devam ediyor.

Hergün CHP Genel Merkezi önünde basın açıklaması gerçekleştiren Şişli Belediyesi işçileri ayrıca işe geri dönüş taleplerinin karşılanması için dönüşümlü açlık grevi eylemi de başlatmış durumdadır.

Direnişçi işçilerden Kakil Yazar ise 1 Nisan günü gerçekleşen eylemin ardından bir kalp krizi geçirdi.

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü...

SÖNMEYEN ATEŞ: 1 MAYIS

İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ın öngünlerindedir.

Ve 2022 1 Mayıs'ını pandemi koşullarının ardından sömürü ve sefaletin daha da yoğunlaştığı, yoksulluğumuzun derinleştiği, emperyalist canavarların halkların kanı ve canı pahasına dünyayı yeniden paylaşmaya çalıştığı koşullarda karşılıyoruz.

1 Mayıs ise bu tabloya karşı bize eşit, özgür ve sağlıklı yaşanabilir bir dünyanın mümkün olduğunu hatırlatıyor bir kez daha.

Yoksulluğumuzun kader olmadığını, insanca ve özgür bir dünyayı kurmanın işçi sınıfının hem görevi, hem de tek gerçek kurtuluş yolu olduğunu hatırlatıyor.

1 Mayıs bizi, haklarımızı ve geleceğimizi tehdit eden sömürücü zorbalara karşı işçi sınıfının eşitlik ve özgürlük bayrağının altında toplanmaya çağırıyor.

1 Mayıs bizi, sömürüye, sefalete, baskıya ve zorbalığa karşı 'Artık Yeter!' demeye, 1 Mayıs meydanlarında sesimizi yükseltmeye çağırıyor...

■ 1 Mayıs'ın çıkışı: 8 saatlik işgünü talebi

1 Mayıs'ı, 1800'lü yıllarda Amerikalı işçiler canları pahasına verdikleri mücadeleler ile işçi sınıfımıza armağan ettiler.

1800'lü yıllarda her türlü sosyal haktan yoksun olarak kadın-çocuk demeden 14-16 saat çalıştırılan işçiler açlıktan ve yoksulluktan kırılıyordu. "Ekmek ve su parasına köle gibi çalışıyoruz" diyen işçiler, ücretlerin arttırılmasını ve işgününün sekiz saate indirilmesini istiyorlardı.

Artan sömürü ile birlikte son derece ağır çalışma koşulları ve düşük ücrete karşı gelişen işçi eylemleri, 1880'li yıllarda ABD ve Avrupa'yı etkisi altına aldı. ABD, İngiltere, Almanya, Fransa ve Belçika'da yüz binlerce işçinin katıldığı grevler yaşandı.

8 saatlik işgününün kabul edilmesi amacıyla 1886 yılının 1 Mayıs'ında ABD'de bir günlük greve gidildi. Bütün ülkede 5 bini aşkın iş yerinde 350 bin işçi hayatı durdururken, Şikago'da 40 bin işçi sokakları doldurdu. Grevin üçüncü gününde polis işçilere saldırdı ve iki işçi öldü.

Ertesi gün polis saldırısını protesto etmek için yeni bir miting kararı alındı. Haymarket Alanı'nda yapılan miting bitmek üzere iken polis miting alanını kuşattı. Bu sırada nereden geldiği belli olmayan bir bomba patladı, dört polis ve birçok işçi öldü. 8 işçi önderi olayların sorumlusu olarak tutuklandı. 5 işçi önderine düzmece mahkemelerde idam cezası verildi.

Albert Parsons, August Spies, Adolph Fischer ve George Engel adlı işçi önderleri 11 Kasım 1887 tarihinde idam edildi.

İşçi önderlerinin idamından iki yıl sonra, 1889'da toplanan 2. Enternasyonal'in Paris Kongresi'nde 1 Mayıs, Amerikan İşçi Federasyonu'nun önerisiyle, işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak kabul edildi.

O günden bugüne dünyanın dört bir yanında milyonlarca işçi ve emekçi her yıl 1 Mayıs'ta alanları doldurdular, katledilen işçi önderlerinin anısına sahip çıktılar, taleplerini haykırdılar.

■ Türkiye'de 1 Mayıs'lar

Ülkemizde ise ilk 1 Mayıs, 1909'da Üsküp'te kutlanırken, 1910'da diğer Rumeli şehirlerinde de kutlanmaya başlandı. İstanbul'da ilk 1 Mayıs 1912 yılında gerçekleştirilirken seçme seçilme hakkının herkese tanınması, grev yasasının değiştirilmesi, emeğin haklarını koruyacak kanunların çıkartılması gibi pek çok konudaki talepler dile getirildi.

1923 yılında resmi tatil ilan edilen 1 Mayıs 1924 yılında ise yasaklandı. Uzun yıllar boyunca işyerlerinde kutlamalar yapıldı, ya da salonlarda gizli toplantılarla 1 Mayıs etkinlikleri gerçekleşti.

"Eğer bizi asarak tahakküm altındaki milyonların, sefalet içinde çalışan ve kurtuluşu bekleyen milyonların bu hareketini, işçi hareketini ezebileceğinizi umuyorsanız, eğer düşünceniz buysa, o zaman asın bizi!

Burada bir kırılıcı ezeceksiniz, ama şurada burada veya orada, arkanızda ve önünüzde, her yerde alevler yükselecek.

Bu gizli bir ateştir. Bunu asla söndüremezsiniz"

August Spies

50 yıldan uzun bir süre yasaklı kalan 1 Mayıs'ın kitlesel etkinliklere dönüşmesi ancak 60'lı ve 70'li yıllardaki güçlü işçi eylemlerinin arkasından mümkün oldu.

1976 yılında DİSK'in öncülüğünde 400 bini aşkın işçi ve emekçi İstanbul Taksim Meydanı'nda ülke tarihinin o güne kadar ki en görkemli 1 Mayıs'ını gerçekleştirdiler.

Hak ve demokrasi mücadelesini bir arada yürüten işçi sınıfının kararlı duruşu sömürücü zorbaları bir kez daha korkutmuştu.

1977 1 Mayıs'ında bu sefer 500 bini aşkın işçi ve emekçi Taksim Meydanı'na akmişti. Miting alanına bakan bir otele "kimliği belirsiz kişiler" tarafından açılan yayılım ateş ve yaşanan izdiham nedeni ile 37 emekçi hayatını kaybetti.

1978 yılında ise yaşanan katliama rağmen yüzbinler bir kez daha Taksim Meydanı'na aktı.

Yükselen işçi hareketinin ve güçlenen 1 Mayıs'ların önünü kesmek ancak patronların "Bugüne kadar işçiler güldü, artık gülme sırası bizde!" diyerek selamladığı 12 Eylül darbesi ile mümkün oldu.

12 Eylül'ün ardından bir kez daha grevler ve 1 Mayıs'lar yasaklandı.

Ama sömürücü zorbaların hevesleri bir kez daha kursaklarında kaldı. 80'li yılların sonları ile birlikte işçiler bir kez daha sokaklara çıktılar.

1977 katliamının 30. yılında yani 2007'de bir kez daha Taksim'e yürüdü işçi sınıfı. 3 sene süren kararlı bir mücadelenin ardından AKP Hükümeti 1 Mayıs'ı tatil ilan etmek ve Taksim Meydanı'nı açmak zorunda kaldı.

2012'den sonra AKP Hükümeti eli ile patronlar sınıfı bir kez daha yasakladı Taksim'i işçi ve emekçiler için. Ankara'da da Kızılay Meydanı zaten yasaklıydı. Bu yasağa 2014'ten sonra Sıhhiye Meydanı da eklendi.

■ Kır zincirlerini

Son iki yılda ise Koronavirüs salgınının arkasına saklanan ikiyüzlü AKP şefleri salgın bahanesi ile 1 Mayıs'ı yasaklama yolunu tuttular. Fabrikalar, işyerleri dur durak demeden çalışmaya devam ederken işçilerin, ezilenlerin haklarına sahip çıkması yasaklandı.

Şimdi, geçen iki yılın ardından meydanları çok daha güçlü bir şekilde doldurmanın zamanı...

Şimdi 1 Mayıs meydanlarında tüm dünyadaki sınıf kardeşlerimizle birlikte sesimizi yükseltmenin zamanı...

Şimdi eşit ve özgür bir dünya kavgasını hep birlikte büyütmenin zamanı...

Gün gelir zorbalar kalmaz gider...

1 Mayıs marşı işçi sınıfının mücadelesini anlatırken, onun sermayeyi bir sınıf olarak ortadan kaldırma mücadelesi de aktarıyor. İşçi sınıfının nihai kurtuluşunu ortaya koyuyor ve zaferi müjdeliyor.

Bugün sanat biz işçilere uzak zenginlere özgü bir zevk gibi görünüyor. Oysa işçi sınıfı patronlara karşı verdiği mücadelede birçok sanatsal üretim gerçekleştiriyor. Sermaye sınıfı için her gün üreten işçiler, bir sınıf olarak hakları ve geleceği için direnişe geçince kendisi için üretmeye başlıyor.

İşte 1 Mayıs marşı da buna bir örnektir.

1 Mayıs Marşı dünyaca tanınan Bertolt Brecht'in Maksim Gorki'nin "Ana" isimli romanından tiyatroya uyarladığı oyun için bestelenen bir ezgi...

Gorki'nin Ana isimli romanı işçi sınıfının mücadele tarihinden bir kesiti anlatır. Ve bu kesitte işçi sınıfını örgütlemeyi ve bilinçlendirmeyi kendisine bir yaşam biçimi haline getirmiş olan Pavel isimli karakterin annesindeki dönüşümü konu alır. Başlarda oğlunun mücadelesine karşı çıkan bir ana zamanla oğlunun ne için mücadele ettiğini anladıkça ona destek olmaya başlar. Bu roman insanın nasıl değişebileceğini anlatması, işçi sınıfının nasıl örgütlenip birleşebileceğini ifade etmesi yönüyle önde gelen bir romandır. Bertolt Brecht'in tiyatroya uyarlaması da bu konu üzerinden olur.

Bu oyunun Ankara Sanat Tiyatrosu oyuncularından sahneye koyuluşu ise manidar bir zamana denk gelmiştir. Tarih 1974'tür...

Bu yıllar Türkiye'de işçi sınıfının, yaşadığı sorunlar karşısında kendi kaderini hükümetlere, sendikal bürokratlara vb. değil de kendi eline aldığı dönemlerdir. İşçi sınıfının sokakları kitlesel bir şekilde doldurmaya başladığı ve iktidar karşısında örgütlü bir güç olduğu dönemlerdir.

Durum böyle olunca toplumun birçok kesimi işçi sınıfının bu mücadelesi etrafında kenetlenmeye başlaması da kaçınılmazdır.

Sanatçılar da bu kenetlenmede yerlerini alırlar. Sinema emekçilerinin alanlarda yerlerini almasından tutun da tiyatroların, ses sanatçılarının sınıf mücadelesine katılmasına kadar.

Örneğin Kemal Sunal oynadığı bir filmde 1 Mayıs Marşı'nı okur, Cüneyt Arkın Maden filmi vb. vb.

Benzer bir şekilde Ankara Sanat Tiyatrosu da Ana romanını oynamaya karar verir. Bu oyun için Sarper Özsan isimli sanatçıdan oyun için müzikler bestelemesi istenir.

Özsan, 1 Mayıs Marşı'nı bu oyun için besteler ve o günden bu yana bu marş işçi sınıfının en çok bilinen marşı haline gelir.

Tabii ki işçi sınıfının sıklıkla mücadele

sahnesinde olduğu yerde onun için yazılmış bir marş da dillerden düşmeyecektir. Hızlı bir şekilde yayılmasının imkânı vardır. Çünkü işçi sınıfının gündemini savaş ve saldırganlık politikaları ile patronlar değil, bire bir kendileri belirlemektedir. Haliyle kendi marşlarını benimsemeleri güç olmamıştır.

1 Mayıs marşı işçi sınıfının mücadelesini anlatırken, onun sermayeyi bir sınıf olarak ortadan kaldırma mücadelesi de aktarıyor. İşçi sınıfının nihai kurtuluşunu ortaya koyuyor ve zaferi müjdeliyor.

Bugün 1 Mayıs Marşı hala işçi sınıfına kurtuluşun yolunu gösteriyor. İşçi sınıfının ve emekçi halkların nasırlı elleri ile sınıfsız sömürsüz bir toplum kurulacağına ışık tutuyor.

Emperyalistlere karşı savaş, halklarla barış!

Bir metal işçisi

Ukrayna halkı başta Hitler yanlısı faşist gruplardan beslenen, NATO'nun bekçiliğine soyunan Zelenski hükümetinin, Rusya ve ABD emperyalizminin gazabına uğradı. ABD ve Rusya emperyalizminin egemenlik mücadelesi sonucu çıkan savaşta binlerce sivil hayatını kaybetti, kentler darmaduman oldu. Milyonlarca Ukraynalı ise göçe mecbur kaldı.

Gördüğümüz gibi savaşın bedelini başta Ukrayna emekçiler ödedi. Rusya halkı ve diğer ülkelerin emekçileri ise başta gıda ve enerji krizi olmak üzere zarar gördü. Tüm dünyada emekçiler enflasyonun artışıyla alım gücünü yitirdi, yoksulluk daha da derinleşti.

Bu tablonun en baş sorumlusu; kendi sermaye sınıfının dünyadaki çıkarlarını savunan, Rusya ve Çin'in bir güç olarak karşısına çıkmasını istemeyen ABD, onun kukla örgütü NATO ve onun yancısı Avrupa Birliği emperyalizmidir. Yıllarca Rusya'yı, Polonya ve Estonya ve Romanya üzerinden kuşatan ABD ve AB, Ukrayna'nın içini 2004'ten beri karıştırarak kukla hükümetler aracılığıyla istediği savaş ortamını yaratmıştır. Rusya saldırdığında ise Ukrayna'ya gerçek bir destek vermekten kaçınmış, Ukrayna'yı Rusya'ya yem etmiştir. Bu da emperyalistlerin kapitalistlerin bekçiliğini yapan Ukraynalı faşistlerin halka ödettiği bedeldir. Ve bu tablo emperyalizmin alçaklığını, kendi çıkarından başka bir şey düşünmediğini bizlere bir kere daha göstermiştir. Rusya devletinin haksız işgalini örtmeyen bu gerçek açıkça görülmelidir.

Tüm dünyanın emekçileri emperyalist rekabet yüzünden ölümlerle, ekonomik yıkımla, göç ile yüz yüze.

Dünya emekçileri ya 1917'deki gibi başta Rusyalı emekçiler olmak üzere tüm Sovyet ülke emekçilerinin yolundan giderek, emperyalist savaşa karşı iç savaş deyip kapitalist sınıfı ve onun devletlerini devirecek ya da bu ağır bedelleri ödeyecek.

Biz Türkiyeli emekçiler bu bedeli ödememek, yarın savaşın ülkemize ve dünyaya sıçramaması için kendi ekmek, özgürlük ve insanca çalışma koşullarını yaratma mücadelemizi büyütmeliyiz. ABD ve AB'nin uşaklığını yapan Türkiye'deki kapitalist sınıfı ve onların bekçiliğini yapan AKP'ye karşı harekete geçmeliyiz. Onların sahte söylemlerine, milliyetçi yalanlarına kanmamalıyız. Libya'da, Suriye'de, Irak'ta, Yugoslavya'da suç örgütü olarak gördüğümüz NATO'dan çıkılması talebini önümüzdeki 1 Mayıs vesilesiyle çok daha güçlü bir şekilde haykırmalıyız.

Durduramıyorlar, Durduramayacaklar!

Sincan'dan bir işçi

Aldıkları tüm sahte önlemlere, attıkları tüm sahte nutuklara rağmen enflasyondaki tırmanış durdurulamıyor.

AKP'nin yalan makinesi TÜİK'in rakamlarına göre yıllık enflasyon %60'ların üzerine çıktı. ENAG'ın açıkladığı rakamlara göre ise bu rakam %140'ın üzerinde.

Hal böyleyken AKP şefi kalkmış yaptığı komik KDV indirimleri ile sorunu çözeceğini iddia ediyor, sabır telkin ediyor.

O da kesmediği zaman hep anlattığı masala sarılıyor, dünyadan dem vuruyor. Tüm dünyada enflasyon fırlamış, içlerinde en iyi durumda olan ülke Türkiye imiş... Yersen...

Evet, tüm dünyada bir yükseliş var enflasyonda. Ama Avrupa'da bu yükseliş %7-8'e ulaştığında oralarda emekçilerin nasıl tepki verdiğini hiç göstermiyor nedense yandaş medya.

Burada veya orada yaşam koşullarımızı ağırlaştıran bu tabloyu yaratanlar açık ki aç gözlü patronlar ve onların temsilcisi hükümetler oldular. Pandemi döneminde tüm dünyada sözde piyasayı rahatlatmak adına tam 30 trilyon dolar karşılığı olmayan para bastılar. Şimdi de günü kurtarmak için attıkları bu adımın faturasını hep birlikte ödüyoruz. Eğer bu faturayı ödemek istemiyorsak birleşmeli, harekete geçmeli, sesimizi hep birlikte yükseltmeli, yoksulluğumuzu pekiştirenlerden hesap sormalıyız.

Yiğidi muhtaç ettiler kuru soğana...

Bir belediye işçisi

Çarşıda pazarda zamlar durmak bilmiyor. En temel yaşamsal ihtiyaçlarımıza her gün yeni zamlar geliyor.

Sözde asgari ücrete son 50 yılın en büyük zammını yapmışlardı ama daha iki ay geçmeden yapılan zam uçtu gitti.

Artık markete gitmeye, çarşıya, pazara çıkmaya korkar olduk. Eskiden bayramlarda ortak danaya girilirdi, şimdilerde konu komşu ortak marula girer olduk. Bir marul alıp ikiye bölüp komşuyla paylaşıyoruz artık. Boş gözleme, boş tost, boş baklava görünce midemiz bayram yapıyor...

Eskilerin bir lafı vardı, "yiğidi muhtaç ettiler kuru soğana" derlerdi. Artık yoksulun gıdası patates, soğan bile lüks oldu. Evde çocuk patates kızartması istese, bir patatesin fiyatına bir kullacağımız yağın fiyatına bakıp yutkunuyoruz sadece...

Sözde bu zamlar stokçuların yüzündendi. Öyle bir rüzgar estirdiler. Marketlere denetim dediler, milyonlarca lira ceza kestiler. O da yetmedi KDV indirimi dediler. Ama bizim sırtımızdan inen bir yük olmadı.

Sonra Tarım Kredi Kooperatifi kuracağız dediler, Et ve Süt Kurumu'nda ucuz et satacağız dediler. İşçiyi emekçiyi sabahın 6'sında Et ve Süt Kurumu'nun kapısında kuyruklara soktular.

Sonra ne mi oldu? Aklımızla dalga geçtiler tabii ki...

Et ve Süt Kurumu ete %48 zam yaptı...

Bir de röportajlar verip zammın nedenini kuyruklar olarak açıkladılar.

Diyecek ne var ki bu lafın üstüne...

Her biri ordan burdan üçer beşer maaş alan asalak sürüsü kuyrukları eritmek için zam yapmış...

Delirmemek elde değil artık.

Yıllarca anlattıkları kuyruk hikayelerinden ne farkı var bu yaşananların...

Başkasının zamanında olunca yerin dibine sokuluyor da o kuyruklar, söz konusu onlar olunca niye sabredelim...

Sabretmeyelim artık kardeşler...

Sesimizi yükseltelim...

Belimizi bükenlerden hesap soralım...

1 Mayıs'ta İşçi Emekçi Kadınlar Bir Adım Öne

İşçi Emekçi Kadın Komisyonları

İşçi-Emekçi Kadınlar;

Yaklaşan 1 Mayıs'ı azgın sömürü koşullarında ama buna karşı ülke genelinde pek çok ilde zamlara ve hayat pahalılığına karşı iş yerlerinde ve sokaklarda çıkartılan seslerle karşıyoruz.

Biliyoruz ki yaşadığımız onca sorun biz dur demedikçe daha da ağırlaşacaktır. Biz dur demedikçe baskı, sömürü, kadın cinayetleri son bulmayacak, tersine artarak sürecektir. Haklarımız, hayatlarımız, geleceğimiz elimizden alınmaya, emperyalist savaşlarla emekçi halklar katledilmeye devam edecektir. Biz sustukça patronlar karlarını daha da katlayacak biz açlık sınırının bile altında ücretlerle yaşamaya mahkum olacağız demektir.

Bu durumda biz emekçi kadınların asıl yapması gereken şey susmak değil, bize dayatılan bu sefilce yaşama karşı 'Artık Yeter!' diyerek bir adım öne çıkmaktır.

Kadını ve erkeğiyle işçi sınıfının insanca yaşam için verdiği mücadeleler, ödediği bedellerle kazandıkları ve günümüz işçi ve emekçilerine miras bıraktıkları 1 Mayıs aynı zamanda patronlara ve sözcülerine gücümüzü gösterme günüdür. Bizden çaldıkları geleceğimizi kazanma, sömürünün olmadığı bir dünya için mücadeleyi büyütme günüdür.

Emperyalist savaşlara, şiddete, sömürüye karşı 1 Mayıs'ta işçi-emekçi kadınlar bir adım öne!

İşçi sınıfının, emekçi halkların birlik, dayanışma ve mücadele günü 1 Mayıs yaklaşıyor.

Hayat pahalılığının, zamların, ağır çalışma koşullarının günden güne belimizi büktüğü, emperyalist savaşlarla emekçi halkların geleceksizliğe sürüklendiği, kadına yönelik şiddetin ve cinayetlerin dayanılmayacak boyutlara ulaştığı bir süreci yaşıyoruz.

Tabi ki işçi ve emekçi kadınlar olarak yoksulluğun, emperyalist savaşların, baskıların yükünü en ağır şekilde taşıyan taraf durumundayız. Hayatımızı zehir eden AKP iktidarının ve patronların cebini doldurma politikaları biz emekçi kadınlara açlık, yoksulluk, sömürü ve baskı olarak geri dönüyor. Pandemi ve ekonomik krizin faturasını bizim omuzlarımıza yükleyenler lüks ve şatafat içinde yaşarken biz ardı arkası kesilmeyen zamlarla ve borç batağı içinde debeleniyoruz.

Kadın cinayetleri, şiddet ve istismarın önlenmesi bir yana tüm bu suçlar tutuksuzluk kararları, iyi hal indirimleri ve gerici politikalarla teşvik edilerek kadınların geri konuma itilmesinin önü açılıyor.

Haklarını BİLİYOR MUSUN

Kullandırılmayan molaların ücret hakkı var mıdır?

Soru: Çalıştığım işyerinde hiç mola kullanmadan günde 9 saat, haftada 6 gün çalışıyoruz. Ancak hiç mola kullanmadığımız gibi, bu süreler için fazla mesai ücreti de ödenmiyor. Bu konuda ne yapabiliriz?

4857 Sayılı İş Kanunu'nda haftalık çalışma süresi 45 saat ile sınırlıdır. Bunun üzerindeki süreler fazla çalışma olarak sayılmakta ve buna göre ücretlendirilmek durumundadır.

Bununla birlikte birçok işyerinde kağıt üzerinde gösterilen yemek ve çay molaları kullandırılmamakta, bu sürelerle ilişkin herhangi bir ödeme de yapılmamaktadır.

Her şart altında bu süreler fazla çalışma sayılmakta ve buna göre ücretlendirilmek durumundadır.

Fazla çalışma ücreti ödenmeyen işçi ücretinin eksik ödenmesi gerekçesi ile ödeme gününü 20 gün geçmesinin ardından iş görmeme hakkını kullanabilir.

Ayrıca işçinin eksik ödenen ücretler için dava açma hakkı da bulunmaktadır. Çalışırken ya da işten ayrıldıktan sonra eksik ödenen ücretler için açılacak hizmet tespit davası ile bu sürelerin ücretleri fazla mesai olarak talep edilmelidir.

Bununla birlikte diğer birçok sorunda olduğu gibi bu sorunda da en etkili çözüm yolu işçilerin birliği ve mücadelesidir. Ortak sorunları yaşayan işçilerin ortak talepleri için birlikte hareket etmesinden daha etkili ve haklı bir yol yoktur.

Herşeyden önce dinlemek işçinin en temel insani haklarından biridir. Ve alınacak ortak tutumla mola sürelerinin eksiksiz olarak kullanılması işçi arkadaşlarımıza önereceğimiz öncelikli çözüm yoludur.

Sorun, cevaplayalım!

İş yaşamında karşılaştığınız sorunları, haklarınız hakkında bilmek istediklerinizi sorun, uzman avukatlarımızın desteği ile cevaplayalım.

İLETİŞİM

grevankara@yandex.com
facebook.com/ankaraiscimeclisi
MAMAK İŞÇİ KÜLTÜR EVİ
Tıp Fak. Cd. 586. Sk. No: 2/A
0 (552) 534 79 14

SINCAN İŞÇİ BİRLİĞİ
Atatürk Mh. Kutsal Sk. No: 5/8
0 (552) 534 79 12

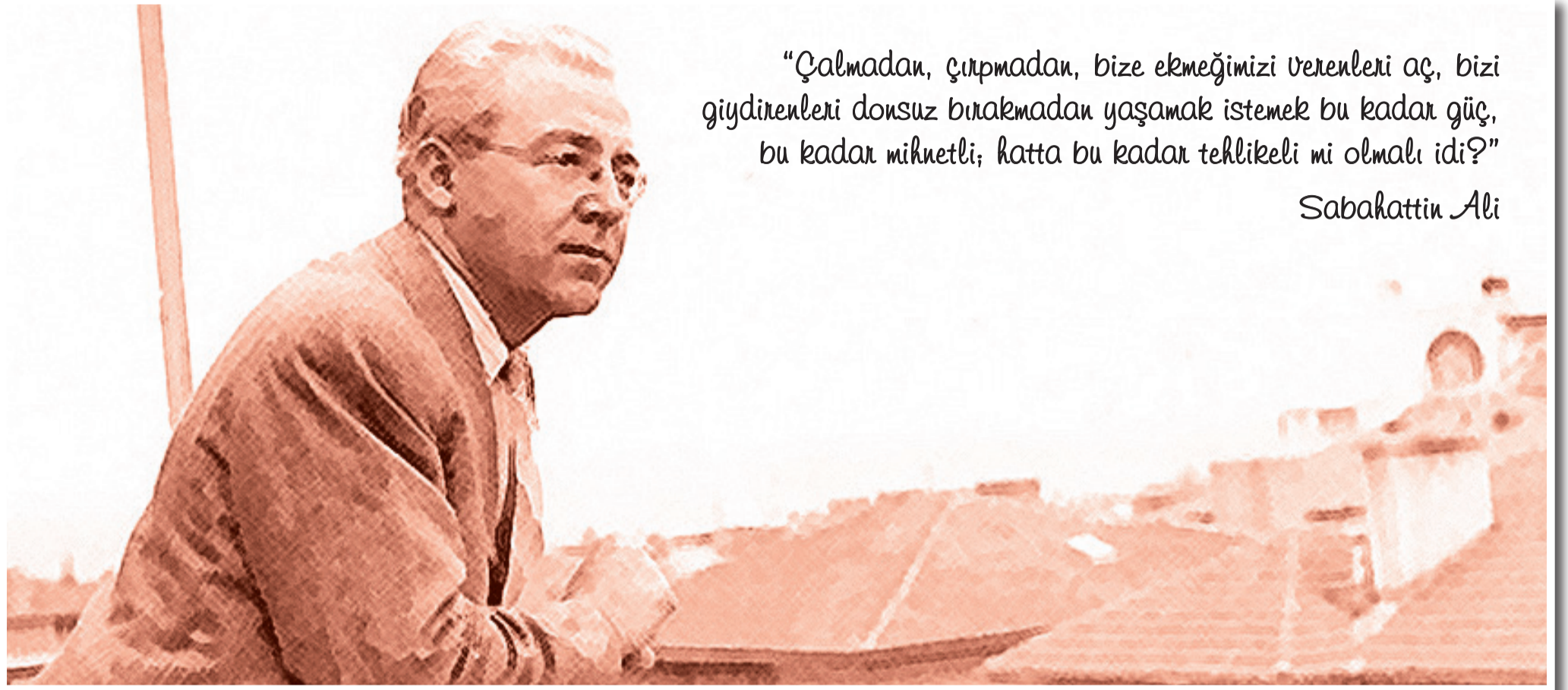
İşçi Bülteni Özel Sayı: 1646 * Fiyatı: 25 Kr * Nisan 2022 *
Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ersin Özdemir *
Yayın Türü: Yerel, süreli, siyasi, ayda bir, Türkçe *
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. *

Osmanağa Mh. Kırtasiyeci Sk. No:9 Kat:2 Daire:7 Kadıköy / İstanbul *
Baskı: Özdemir Mat. Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Topkapı (Ođin)
Center No: 28/245 Zeytinburnu / İstanbul Tel: (212) 577 54 92

Ne güzeldir bilmediğin birinin
derdine üzülebilmek ve çare aramak.
Ben bütün hayatımda hep üzüldüm, hep yandım.

Yılmaz Güney
1 Nisan 1937-9 Eylül 1984

“Çalmadan, çırpmadan, bize ekmeğimizi verenleri aç, bizi giydirenleri dolsuz bırakmadan yaşamak istemek bu kadar güç, bu kadar mihnetli; hatta bu kadar tehlikeli mi olmalı idi?”

Sabahattin Ali

Kalemi ile cellatları korkutan bir şair

Sabahattin Ali, 41 yıllık yaşamında, her şiiriyle, her hikayesiyle düzeni kurşuna diken şairlerden biriydi. Bu yüzden bu topraklarda yaşamasına bile tahammül edememişlerdi, tam da bu yüzden bu topraklardan ayrılmaya çalışırken katledildi.

Sabahattin Ali... Aldırma Gönül, Leylim Ley, Dağlardır Dağlar gibi şiirleri milyonların dilinden düşmeyen şarkılara söz olan bir şair... Kürk Mantolu Madonna, İçimizdeki Şeytan, Kuyucaklı Yusuf ile yaşadığı dönemin insanını ve ilişkilerini çarpıcı dille anlatmayı başarabilen bir roman yazarı... Bir dönemin ünlü politik mizah dergisi Marko Paşa'nın kurucusu ve sivri dilli kalemşörü...

Sabahattin Ali, 41 yıllık yaşamında, her şiiriyle, her hikâyesiyle düzeni kurşuna diken şairlerden biriydi. Bu yüzden bu topraklarda yaşamasına bile tahammül edememişlerdi, tam da bu yüzden bu topraklardan ayrılmaya çalışırken katledildi.

1907 yılında Edirne'de doğdu Sabahattin. Okumaya ve yazmaya daha öğrencilik yıllarından sevdalıydı. 1927 yılında ise okulu bitirerek öğretmen oldu.

İlk tutukluluğunu 1931 yılında yaşadı... Ardından yıllar memuriyetten men cezaları, tekrar göreve gelme çabaları, yeni cezalar ve yeni çağrılarla 3 defa yaptığı askerlik yılları ile geçti.

Günün birinde, dönemin başbakanı Şükrü Saracoğlu ile karşılaşılır. Saracoğlu: “Bu ne şıklık Sabahattin, proleterler böyle mi giyinir?” diye sorar alaycı bir şekilde. Sabahattin Ali: “Efendim, yarın devrim olunca proleterlerin nasıl giyineceğini göstermek istiyorum” cevabını verir. Baskılara rağmen düşüncelerini savunmaktan asla taviz vermez.

1946'da Aziz Nesin ve Rıfat Ilgaz ile birlikte çıkardığı Marko Paşa dergisi ile bir kez daha egemenleri korkutur Sabahattin.

“Çalmadan, çırpmadan, bize ekmeğimizi verenleri aç, bizi giydirenleri dolsuz bırakmadan yaşamak istemek bu kadar güç, bu kadar mihnetli; hatta bu kadar tehlikeli mi olmalı idi?” diye sorar...

Artık tek çaresinin ülkeyi terk etmek olduğunu düşünmeye başlar.

Fransa'ya gitmek ister. Ama onu ülkede istemeyenler, ülkeden gidişine engel olmak için pasaport da vermezler. Son çare kaçak yollardan gitmektir artık.

Eski bir asker olan Ali Ertekin ile tanışılır. Yaptıkları anlaşmaya göre Ertekin onu kaçak yollardan Bulgaristan'a götürecektir.

Ailesi onun yurtdışına çıkmayı başardığını düşünürken, Sabahattin'in cansız bedeni 14 gün boyunca Kırklareli'nde ormanlık arazidedir.

2 Nisan günü katledilen Ali'nin cesedi 16 Nisan günü bir çoban tarafından bulunur, ancak ceset parçalanmış olduğu için teşhis edilemez.

Ertekin, sonraki günlerde dâhil olduğu kaçakçılık şebekesi ile birlikte tutuklanır. Burada Sabahattin Ali'yi öldürdüğünü itiraf eder. Cinayeti “milli hisleri” ile işlediğini söyleyen Ertekin idam cezası ile yargılanmasına rağmen 4 yıl ceza alır. Bu cezanın da tamamını yatmadan, kısa bir süre sonra tahliye edilir.

“Benim kanaatimce sanat, insana insanı ve hayatı ve bunların manasını öğretmekle muvazzaftır.” diye düşünür Sabahattin Ali...

Bu nedenle sanatını da insanı ve hayatı olabilecek en etkili bir şekilde anlatmak için kullanır.

“Biz istiyoruz ki, bu memlekette yapılan her iş, üç beş kişinin çıkarına değil, bu toprakları dolduran milyonların yararına olsun!” der nasıl düşündüğünü anlatırken.

Bu yüzden Sabahattin Ali'yi ve onun gibi nicelerini katledenlerin çabaları beyhude çabalardır.

O, bu toprakları dolduran, yaşamı emeği ile var eden milyonların sesidir, soluğudur.

O'nun düşünüyü gerçek kılmak ise o milyonların, yani bizlerin sorumluluğudur. Sabahattin Ali'den ve nicelerinden öğrendiklerimiz ile bu yolda yürümeye devam edeceğiz.

Sabahattin Ali, Aziz Nesin, Rıfat Ilgaz... Ülkemizin yakın tarihinin en büyük aydınlarından olan bu üçlünün zamanında bir mizah dergisi çıkarmış olduklarını pek az insanımız bilir. Markopaşa isimli bu dergi 1946 yılında yayın hayatına başlamış ve epey yüksek tirajlara ulaşmıştı. Başyazarlığını Sabahattin Ali'nin çizdiğini de Mustafa Mim Uykusuz'un üstlendiği Markopaşa, yayınlandığı dönemde birçok davaya konu olmuş ve birçok kez toplatılmıştı.

Döneminde en çok satan gazetenin tirajı 50 bini geçmezken Marko Paşa dördüncü sayısında 60 bin tiraja ulaşmıştı.

Dergi 3 yıllık bir süre içerisinde 176 sayı çıkarması gerekirken kapatmalar nedeni ile sadece 77 sayı çıkarabilmişti.

Her kapatıldığında farklı isimle yayın hayatına devam eden Marko Paşa, “Toplatılmadığı zamanlar çıkar”, “Yazarları hapisanede olmadığı zamanlarda çıkar”, “Bu Gazete Cuma Günleri Saat Sekizde Çıkar, Sekizle Dokuz Arasında Fırsat Bulursa Satılır, Dokuzda Toplatılır” başlıkları ile yayınlanıyordu.